

Datum van
inontvangstneming

:

04/02/2020

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-879/19 - 1

Zaak C-879/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

2 december 2019

Verwijzende rechter:

Sąd Najwyższy (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 september 2019

Verzoekende partij:

FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Verwerende partij:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

[OMISSIS] BESLISSING

19 september 2019

De Sąd Najwyższy (hoogste rechterlijke instantie in burgerlijke en strafzaken, Polen; hierna: „SN”) [OMISSIS]

[OMISSIS] [samenstelling van de rechtsprekende formatie]

in de zaak van de vordering van FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe Spółka z o.o., gevestigd te Warschau,

tegen de Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (socialezekerheidsorgaan - kantoor te Warschau), met deelneming van de betrokkene UA

betreffende de vraag of UA bij de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, aan de Poolse wetgeving onderworpen is

[OMISSIS] [procedure]

I. legt krachtens artikel 267 VWEU de hiernavolgende prejudiciële vraag voor aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

Moet het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” van artikel 14, lid 2, eerste volzin, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de versie van verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1992/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 (PB 2006, L 392, blz. 1) [Or. 2], aldus worden uitgelegd dat het tevens betrekking heeft op een persoon die in het kader van één en dezelfde arbeidsovereenkomst die is gesloten met één en dezelfde werkgever gedurende de looptijd van deze overeenkomst werkzaamheden uitoefent op het grondgebied van minstens twee lidstaten en deze werkzaamheden niet gelijktijdig of parallel maar in onmiddellijk op elkaar volgende perioden van meerdere maanden uitoefent?

II. verdaagt de zitting.

MOTIVERING

Voorwerp van de prejudiciële vraag

Het verzoek aan het Hof om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” in artikel 14, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1992/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 (PB 2006, L 392, blz. 1) en verordening (EG) nr. 592/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 (PB 2008, L 177, blz. 1) (hierna: „verordening nr. 1408/71”).

Deze prejudiciële vraag is voorgelegd in het kader van een geding tussen de vennootschap Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o.o. (hierna:

„Format”), met deelneming van één van haar werknemers, UA (hierna: „betrokkene”), en de Zakład Ubezpieczeń Społecznych (hierna: „ZUS” of „socialezekerheidsorgaan”). De gestelde vraag luidt of UA bij de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, aan de Poolse wetgeving onderworpen is.
[Or. 3]

Toepasselijke bepalingen

Artikel 1, onder h), van verordening nr. 1408/71 bepaalt dat voor de toepassing van de verordening onder „woonplaats” wordt verstaan de normale verblijfplaats.

Artikel 13 van verordening nr. 1408/71, getiteld „Algemene regels”, te vinden onder titel II, „Vaststelling van de toe te passen wetgeving”, luidt als volgt:

„1. Onder voorbehoud van de artikelen 14 quater en 14 septies zijn degenen op wie deze verordening van toepassing is, slechts aan de wetgeving van één enkele lidstaat onderworpen. De toe te passen wetgeving wordt overeenkomstig de bepalingen van deze titel vastgesteld.

2. Onder voorbehoud van de artikelen 14 tot en met 17:

a) is op degene die op het grondgebied van een lidstaat werkzaamheden in loondienst uitoefent, de wetgeving van die Staat van toepassing zelfs indien hij op het grondgebied van een andere lidstaat woont of indien de zetel van de onderneming of het domicilie van de werkgever waarbij hij werkzaam is, zich bevindt op het grondgebied van een andere lidstaat;

[...]

f) is op degene die ophoudt onderworpen te zijn aan de wettelijke regeling van een lidstaat zonder dat hij op grond van één van de in de voorgaande punten genoemde regels of van één van de in de artikelen 14 tot en met 17 bedoelde uitzonderingen of bijzondere regels aan de wettelijke regeling van een andere lidstaat wordt onderworpen, de wettelijke regeling van toepassing van de lidstaat op het grondgebied waarvan hij woont overeenkomstig de bepalingen van deze wettelijke regeling alleen.”

Artikel 14 van verordening nr. 1408/71, getiteld „Bijzondere regels voor personen in loondienst, met uitzondering van zeelieden”, bepaalt:

„Ten aanzien van de toepassing van de in artikel 13, lid 2, onder a), neergelegde regel gelden de volgende uitzonderingen en bijzonderheden:

1) a) Op degene die op grondgebied van een lidstaat werkzaamheden in loondienst verricht voor een onderneming waaraan hij normaal verbonden is, en door deze onderneming gedetacheerd wordt op het grondgebied van een andere

lidstaat teneinde aldaar voor haar rekening arbeid te verrichten, blijft de wetgeving van eerstbedoelde lidstaat van toepassing, mits de te verwachten duur van die arbeid niet meer dan twaalf maanden bedraagt en hij niet **[Or. 4]** meer dan twaalf maanden bedraagt en hij niet wordt uitgezonden ter vervanging van een andere persoon wiens detachering beëindigd is.

[...]

2) Op degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen, wordt de toepasselijke wetgeving als volgt vastgesteld:

a) op degene die behoort tot het rijdend, varend of vliegend personeel van een onderneming welke voor rekening van anderen of voor eigen rekening internationaal vervoer van personen of goederen per spoor, over de weg, door de lucht of over de binnenwateren verricht en op het grondgebied van een lidstaat haar zetel heeft, is de wetgeving van laatstbedoelde staat van toepassing [...]

b) op andere personen dan die bedoeld onder a) is van toepassing:

i) de wetgeving van de lidstaat op het grondgebied waarvan zij wonen, indien zij een deel van hun werkzaamheden op dit grondgebied uitoefenen of indien zij verbonden zijn aan meer dan één onderneming of meer dan één werkgever die hun zetel of domicilie op het grondgebied van verschillende lidstaten hebben;

ii) de wetgeving van de lidstaat op het grondgebied waarvan de zetel van de onderneming of het domicilie van de werkgever waarbij zij werkzaam zijn, zich bevindt, indien zij niet wonen op het grondgebied van een der staten waar zij hun werkzaamheden uitoefenen.”

Artikel 12 bis, lid 4, van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening [(EEG)] nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 311/2007 van de Commissie (PB 2007, L 82, blz. 6), en bij verordening (EG) nr. 120/2009 van de Commissie van 9 februari 2009 (PB 2009, L 39, blz. 29) (hierna: „verordening nr. 574/72”), getiteld „Regels inzake personen bedoeld in artikel 14, lid 2 en lid 3, in artikel 14 bis, leden 2, 3 en 4, en in artikel 14 quater van de verordening, die werkzaamheden in loondienst en/of anders dan in loondienst op het grondgebied van twee of meer lidstaten plegen uit te oefenen” bepaalt: **[Or. 5]**

„Voor de toepassing van artikel 14, lid 2 en 3, van artikel 14 bis, leden 2, 3 en 4, en van artikel 14 quater van de verordening gelden de volgende regels:

[...]

4. a) Indien degene, die niet woont op het grondgebied van één der lidstaten waar hij zijn werkzaamheden in loondienst uitoefent, overeenkomstig artikel 14, punt 2, onder b), ii), van de verordening, onderworpen is aan de wetgeving van de lidstaat op het grondgebied waarvan de zetel van de onderneming of het domicilie van de werkgever waaraan hij verbonden is, zich bevindt, verstrekt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van laatstbedoelde lidstaat hem een bewijs waarin wordt verklaard dat hij aan de wetgeving van deze lidstaat onderworpen is en zendt het een afschrift daarvan aan het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van elke andere lidstaat:

i) op het grondgebied waarvan de betrokkene een deel van zijn werkzaamheden in loondienst uitoefent;

ii) op het grondgebied waarvan de betrokkene woont.

b) Punt 2, onder b), is van overeenkomstige toepassing.

Feiten, voorwerp van het geschil en procedure

1. Bij besluit van 13 februari 2008 heeft ZUS overeenkomstig artikel 14, lid 1, onder a), en artikel 14, lid 2, onder b), van verordening nr. 1408/71 geweigerd om aan de betrokkene UA, die een werknemer van Format is, een formulier E 101 uit te reiken ter bevestiging van het feit dat hij voor de periode van 23 december 2007 tot en met 31 december 2009 aan de Poolse socialezekerheidsregeling onderworpen is uit hoofde van de uitoefening van werkzaamheden op het grondgebied van andere lidstaten dan Polen.
2. De Sąd Okręgowy w Warszawie (rechter in eerste aanleg Warschau, Polen; hierna: „Sąd Okręgowy”) heeft bij beslissing van 11 april 2011 [OMISSIS] het beroep van Format en het beroep van de betrokkene tegen dit besluit van het socialezekerheidsorgaan afgewezen.
3. De Sąd Okręgowy heeft vastgesteld dat Format de werkgever van de betrokkene is en dat deze vennootschap haar statutaire zetel in Polen heeft, dat de betrokkene zijn woonplaats in Polen heeft en dat hij in de periode van 5 november 2007 tot en met 6 januari 2008 in het Verenigd Koninkrijk en vanaf 7 januari 2008 tot op heden in Frankrijk heeft gewerkt. UA [Or. 6] heeft in het kader van één en dezelfde arbeidsovereenkomst, die op 20 oktober 2006 is gesloten voor een bepaalde tijd tot en met 31 december 2009, in beide lidstaten werkzaamheden uitgeoefend.
4. Volgens de Sąd Okręgowy is artikel 14, lid 2, onder b), van verordening nr. 1408/71 in deze zaak niet van toepassing, omdat deze bepaling alleen betrekking heeft op personen die gelijktijdig voor één werkgever werkzaamheden in verschillende lidstaten uitoefenen. De betrokkene kan niet worden aangemerkt als iemand die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen in de zin van artikel 14, lid 2, onder b), van de

verordening. Deze bepaling heeft namelijk betrekking op werknemers die niet in artikel 14, lid 2, onder a), worden genoemd en die zich in het kader van de uitoefening van hun werkzaamheden veelvuldig tussen de grondgebieden van de lidstaten plegen te verplaatsen. De betrokkene heeft aanvankelijk permanent in het Verenigd Koninkrijk gewerkt en vervolgens in Frankrijk.

5. De Sąd Okręgowy heeft vastgesteld dat de betrokkene in het kader van de met Format gesloten arbeidsovereenkomst niet op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegde uit te oefenen maar dat hij gedurende meerdere maanden werkzaamheden op het grondgebied van één lidstaat heeft uitgeoefend, zodat artikel 13, lid 2, onder a), van verordening nr. 1408/71 op hem van toepassing is.
6. Bij beslissing van 23 januari 2018 heeft de Sąd Apelacyjny w Warszawie (rechter in tweede aanleg Warschau, Polen; hierna: „Sąd Apelacyjny”) het hoger beroep dat door Format tegen de hierboven genoemde beslissing van de rechter in eerste aanleg was ingesteld, afgewezen.
7. Wat betreft de uitlegging van het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” heeft de Sąd Apelacyjny, onder verwijzing naar het arrest van de SN van 5 november 2009, II UK 99/09, vastgesteld dat de bepaling van artikel 14, lid 2, onder b), ii), van de verordening betrekking heeft op personen die in loondienst werkzaam zijn bij één enkele werkgever die actief is op het grondgebied van meer dan één lidstaat en van toepassing is indien in die lidstaten werkzaamheden worden verricht, op voorwaarde dat de woonplaats van de werknemer niet samenvalt met de plaats waar hij zijn werkzaamheden verricht. De Sąd Apelacyjny heeft geoordeeld dat deze bepaling betrekking heeft op in loondienst verrichte werkzaamheden die gepaard gaan met meerdere kortdurende verblijven in verschillende lidstaten. Een persoon die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen, is derhalve iemand die tegelijkertijd in verschillende lidstaten werkzaamheden verricht voor één werkgever die in verschillende lidstaten actief is; „het is derhalve **[Or. 7]** van belang dat de werkzaamheden tegelijkertijd in verschillende lidstaten (en dus gelijktijdig) worden verricht”.
8. Vervolgens heeft de Sąd Apelacyjny, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van 4 oktober 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, geoordeeld dat „van de persoonlijke werkingsfeer van artikel 14, lid 2, van de verordening de vaststelling moet worden afgezonderd dat de uitoefening van werkzaamheden in loondienst op het grondgebied van slechts één lidstaat voor de betrokkene de normale situatie vormt, hetgeen een vaststelling ad casum is.” Volgens de Sąd Apelacyjny omvat dit begrip geen situaties waarin de uitoefening van werkzaamheden in loondienst op het grondgebied van slechts één lidstaat voor de betrokkene de normale situatie vormt.

9. Naar het oordeel van de Sąd Apelacyjny was het voor UA normaal werkzaamheden op het grondgebied van één lidstaat uit te oefenen. Gezien de duur van de werkzaamheden binnen één lidstaat (enkele maanden in het Verenigd Koninkrijk en enkele maanden in Frankrijk), die verband hield met de specifieke kenmerken van de door hem uitgeoefende werkzaamheden (bouwwerkzaamheden) en met het activiteitenprofiel van Format (bouwprojecten in verschillende lidstaten), doen er zich bij de vaststelling van de toepasselijke wetgeving volgens de algemene regel geen moeilijkheden voor.
10. Format heeft bij de SN cassatieberoep tegen voornoemde beslissing van de Sąd Apelacyjny ingesteld, heeft daarbij een schending van artikel 14, lid 2, onder b), ii), van verordening nr. 1408/71 en van artikel 12 bis, lid 4, van verordening nr. 574/72 aangevoerd en heeft voorgesteld het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Is, in het geval dat een werknemer van een in een lidstaat gevestigde onderneming die krachtens één enkele arbeidsovereenkomst met deze werkgever of onderneming afwisselend (beurtelings, opeenvolgend) op bouwplaatsen (in inrichtingen, vestigingen, filialen) werkzaamheden verricht op het grondgebied van ten minste twee andere lidstaten waar hij niet woonachtig is, voldaan aan de voorwaarden van artikel 14, lid 2, onder b), van verordening nr. 1408/71 voor de toepassing van de wetgeving van eerstgenoemde lidstaat gedurende de looptijd van die overeenkomst?

Prejudiciële vraag [Or. 8]

11. Bij de behandeling van het door Format ingestelde cassatieberoep zijn bij de SN twijfels gerezen over de uitlegging van artikel 14, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad, voor zover deze bepaling betrekking heeft op de daarin gehanteerde term „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen”. De SN legt het Hof de onderhavige prejudiciële vraag voor om na te gaan of artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1408/71 aldus moet worden uitgelegd dat, in omstandigheden als die van de door de SN behandelde zaak, een persoon die krachtens één en dezelfde arbeidsovereenkomst die het grondgebied van meerdere lidstaten als plaats van de werkzaamheden vermeldt, voor de duur van deze overeenkomst op het grondgebied van elk van deze lidstaten werkt, niet gelijktijdig of parallel maar gedurende twee onmiddellijk op elkaar volgende perioden van verschillende maanden, onder het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” in de zin van die bepaling kan vallen.
12. In het arrest van 4 oktober 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, heeft het Hof geoordeeld dat in omstandigheden zoals in het hoofdgeding een persoon die in het kader van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten die het grondgebied van meerdere lidstaten als plaats van

de werkzaamheden vermelden, feitelijk voor de duur van elke overeenkomst telkens slechts op het grondgebied van één van die staten werkt, niet onder het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” in de zin van die bepaling kan vallen.

13. Naar het oordeel van de SN zijn de omstandigheden van de behandelde zaak anders dan die van de zaak waarin de Sąd Apelacyjny w Warszawie de prejudiciële vraag heeft gesteld waarover het Hof zich in zaak C-115/11 heeft uitgesproken. In de eerste plaats heeft de betrokkene krachtens één arbeidsovereenkomst werkzaamheden op het grondgebied van twee lidstaten uitgeoefend, terwijl W. Kita werkzaamheden in verschillende lidstaten had verricht [Or. 9] in het kader van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten; in de tweede plaats heeft de betrokkene gedurende de looptijd van één overeenkomst gedurende twee onmiddellijk op elkaar volgende perioden op het grondgebied van verschillende lidstaten gewerkt, terwijl W. Kita feitelijk voor de duur van elke overeenkomst telkens slechts op het grondgebied van één van die staten heeft gewerkt.
14. In de omstandigheden van de onderhavige zaak neemt het arrest van 4 oktober 2012 in zaak C-115/11 de in punt 11 uiteengezette twijfels betreffende de uitlegging van artikel 14, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad bijgevolg niet weg. Het is namelijk nog steeds onduidelijk of het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” in de zin van artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1408/71 „niet alleen betrekking heeft op werknemers die naast elkaar werkzaamheden in loondienst verrichten op het grondgebied van meer dan één lidstaat, maar ook op degenen die [...] in meerdere lidstaten moeten werken, zonder dat dit werk in meerdere lidstaten tegelijk of nagenoeg tegelijk moet worden verricht” (zie arrest van 4 oktober 2012, C-115/[11], punt 35).
15. In de omstandigheden van de onderzochte zaak wordt met name betwist of het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” alleen betrekking heeft op personen die in het kader van één enkele arbeidsovereenkomst en gedurende de looptijd daarvan „tegelijk of nagenoeg tegelijk” en „naast elkaar” werkzaamheden op het grondgebied van meerdere lidstaten verrichten, dan wel tevens op personen die in het kader van één enkele arbeidsovereenkomst en gedurende de looptijd daarvan in opeenvolgende perioden na elkaar (afwisselend, beurtelings) werkzaamheden in verschillende lidstaten uitoefenen.
16. In dat verband zij opgemerkt dat uit punt 19 van het arrest van 12 juli 1973, [REDACTED] 13/73, Jurispr. blz. 935, lijkt te volgen dat het begrip „degene die werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” verwijst naar een persoon met een samenhangende en voortdurende maar tegelijkertijd of in opeenvolgende perioden over het grondgebied van verschillende lidstaten verdeelde beroepswerkzaamheid, maar niet naar een persoon die in een bepaalde periode feitelijk werkzaamheden in één lidstaat verricht en in het daaropvolgende

jaar, in het kader van een andere **[Or. 10]** arbeidsovereenkomst, werkzaamheden in een andere lidstaat verricht. In het licht van dit arrest wordt het begrip „werkzaamheden in loondienst plegen uit te oefenen” ruim uitgelegd, namelijk als doelend op het feit dat er „tegelijkertijd of in opeenvolgende perioden” werkzaamheden in verschillende lidstaten worden verricht.

17. Dit standpunt strookt met het standpunt van de SN, die in zijn beslissing van 3 april 2019 in zaak II UK 576/17 betreffende de vordering van Format tegen ZUS, met deelneming van de betrokkene T.K., inzake de uitreiking van een formulier E 101 heeft geoordeeld dat „uit de uitlegging in het arrest van 4 oktober 2012, C-115/11 [...] niet kan worden geconcludeerd dat artikel 14, lid 2, van verordening [...] nr. 1408/71 niet (tevens) van toepassing is op een persoon die krachtens één arbeidsovereenkomst gehouden is ononderbroken werkzaamheden te verrichten in verschillende lidstaten (werkzaamheden die gekenmerkt worden door de opeenvolgende of afwisselende uitoefening van taken in meerdere lidstaten)”.

[18]. In het geval van een uitlegging als die van de punten 16 en 17 van het begrip „degene die werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” in de zin van artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1408/71 dient de SN het door Format ingestelde cassatieberoep toe te wijzen omdat het op een gelijkaardige grondslag berust, namelijk dat het betrokken begrip aldus moet worden uitgelegd dat het tevens betrekking heeft op personen die „krachtens één enkele arbeidsovereenkomst met deze werkgever of onderneming afwisselend (beurtelings, opeenvolgend) op bouwplaatsen (in inrichtingen, vestigingen, filialen) werkzaamheden [verrichten] op het grondgebied van ten minste twee andere lidstaten”.

[19]. Een andere uitlegging van het begrip „degene die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt uit te oefenen” is door de SN gegeven in zijn beslissing van 17 oktober 2018 in de zaak II UK 305/17 betreffende de vordering van Format tegen ZUS, met deelneming van de betrokkene J. O., inzake de vraag of deze betrokkene bij de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, aan de Poolse wetgeving onderworpen is. Daarin heeft de SN geoordeeld dat artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1408/71 „uitsluitend van toepassing kan zijn op werknemers die op het grondgebied van twee of meer lidstaten werkzaamheden ‚plegen’ uit te oefenen, zodat deze werkzaamheden gedurende een langere periode tegelijkertijd en niet opeenvolgend op het grondgebied van verschillende lidstaten moeten zijn verricht. In een dergelijk geval ‚pleegt’ de werknemer zijn werkzaamheden namelijk op **[Or. 11]** het grondgebied van slechts één lidstaat te verrichten, ook al verandert hij herhaaldelijk van lidstaat”.

[20]. Bij een uitlegging als die van punt [19] moet het cassatieberoep van Format worden afgewezen.

[21]. Mede om te voorkomen dat er in Polen rechtspraak tot stand komt die in strijd is met de regels van het Unierecht (zie arresten van 15 september 2005, *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, Jurispr. I-8151, punt 38, en 12 juni 2008, *Gourmet Classic*, C-458/06, EU:C:2008:338, Jurispr. I-4207, punt 32) neigt de SN bij de onderhavige prejudiciële vraag tot de uitlegging van artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1408/71 die is voorgesteld in de beslissing van 17 oktober 2018 in de zaak II UK 305/17.

[OMISSIS]